

4.3.6.1 Ord som bare opptrer i flertall

Noen substantiver som betegner gjenstander etc. som opptrer kollektivt, brukes normalt bare i flertall: *aner, annaler, auspisier, fakter, finanser, forfedre, grunker, høns, innvoller, løyer, meslinger, renker, snitter, spillopper, sprinkler, subsidier, unoter*. Også *sydfrukter* opptrer oftest i denne form, men *en sydfrukt* forekommer.

Noen egennavn finnes bare i flertall, f.eks. *Alpene, Færøyene, Pyreneene, Dardanellene, Antillene*.

Slektskapsordene *foreldre* og *søsken* hører tradisjonelt til denne gruppen. En situasjon med mange enslige forsørgere har lagt grunnen for entallsformen *en forelder*, som nå har vunnet innpass i ordlistene. Også entallsformen *et søsken* imøtekommer et behov og forekommer i språkbruken; jf. *To helsøsken, ett halvsøsken og tre stesøsken* (Aftenposten).

Grønnsaker opptrer normalt bare i flertall, men i den overførte betydningen 'lammet, håpløst sykt menneske' – ibant også ellers – har det entallsform: *en grønnsak*. *Briller* og *bukser* er formelt sett flertall, men brukes alminnelig både om ett eksemplar og om flere; se nedenfor, s. 86, om fremmedord som bare opptrer i flertall.

4.3.6.2 Distributiv betydning